

Carles Mallart

EMPRESARI

▶ info@legendeshotel.com

GIRONA: MUSEÏTZAR EL BARRI VELL

Un amable lectora ens va fer un e-mail arran de l'últim article, «Girona: Que passin coses», en el sentit d'aclarir el concepte de museïtzar el Barri Vell. No significa fer més museus, que també. En realitat engloba un concepte més ampli, que és fer del carrer un autèntic museu. Els

recomano visitar Florència, que allà, des de fa molts anys, han entès i aplicat el concepte en tota la seva extensió, estàtues de marbre als carrers, de bronze, plaques explicatives, voltes, contraforts, fontànicles, els Medici...

Què podem fer a la nostra estimada Girona? Moltes coses. No-més fa falta la voluntat política del proper Ajuntament i la combinació de la iniciativa privada (societat civil) i el propi consistori. No hem pas de copiar a Florència, malgrat que ens hi assemblen. Per això tenim el sobrenom de la petita Florència. Però si fer coses mantenint la nostra personalitat, el nostre tarannà, el nostre estil. Les possibilitats del Barri Vell de Girona són infinites, no-més cal actuar.

Per Setmana Santa, vaig estar uns dies a Berlín, ciutat carregada d'una trista història que amb 3,2 milions d'habitants s'està modernitzant ràpidament però que al mateix temps està museïtzant la ciutat, conservant trams del fa-

A Girona, en canvi, ens trobem amb un problema de base. No en sé els motius, i se'n podrien fer moltes hipòtesis. El fet és que els lloguers de locals estan a preus astronòmics, que no tenen sentit per una ciutat que, per molt bonica i especial que creiem, és petita i no aporta tants beneficis com ho podria fer una Barcelona -sempre parlant en quantitat de turistes i habitants que hi tenim.

Això vol dir que en comptes de dinamitzar el barri vell, l'estem tancant. No hi ha possibilitat de crear-hi nous espais, només botigues de grans marques; ni tallers ni botigues amb encant. Mentre ve-

mós mur de Berlín als carrers, garrides de guàrdies, enormes fotografies d'aquesta història des de 1945 fins avui, i un fet curiós: al seu Call Jueu hi ha unes plaques a terra amb tots els noms dels jueus deportats. Salvant les distàncies, nosaltres també tenim un Call Jueu, carregat d'història, i potser poc aprofitat, poc visualitzat. Seria bo aprofitar els estudis que hi ha al respecte i que a cada casa se sabés amb una placa de bronze a la porta qui hi va viure els últims anys abans que els jueus fossin expulsats fa 500 anys, quina professió tenien (barbers, fusters, usurers; comerciants, negociants...) S'ho imaginem?

L'amic Josep Tarrés, que en sap un niu del nostre Call Jueu, em deia fa poc que vénen jueus

«Si Girona només mostra el seu patrimoni construït i no s'obre a noves modalitats d'explicació del seu patrimoni sentimental, corre el risc de quedar-se obsoleta»

que encara porten la clau de la porta dels seus avantpassats de quan varen marxar i que ha anat passant de generació en generació. Està clar que quan arriben a molts llocs no hi ha ni porta, però el fet és molt curiós.

Per què no aprofitem tota aquesta enorme història del nostre Call Jueu, i el visualitzem pels nostres visitants i per gaudir-lo nosaltres? Les pedres, els carrers i els edificis, per si sols no són gaire res. Al darrere de cada indret hi ha centenars de vides i històries que sovint s'obliden. Si Girona només mostra el seu patrimoni construït i no s'obre a noves modalitats d'explicació del seu patrimoni sentimental, corre el risc de quedar-se obsoleta, essent considerada una ciutat més, amb edificis antics molt ben rehabilitats i poca cosa més. Fa falta vida i color.

Girona no pot ésser només una ciutat bonica, sinó que ha d'ésser també una ciutat interessant. Estimem Girona.

Resposta a l'article «Girona: Museïtzar el Barri Vell»

JAUME CABRUJA GUTIERREZ. GIRONA.

■ Trobo molt positiu l'article publicat en relació a dinamitzar i fer més atractiu el barri vell de Girona. Comparant-lo amb d'altres ciutats, Florència, Berlín, i fins i tot amb llocs tant llunyans com, en un viatge recent a Malàisia, la ciutat de Melaka ens va sorprendre. Un paradís d'arquitectura colonial, ben protegida i moltes botigues i petits tallers que eren un encant pels visitants.